

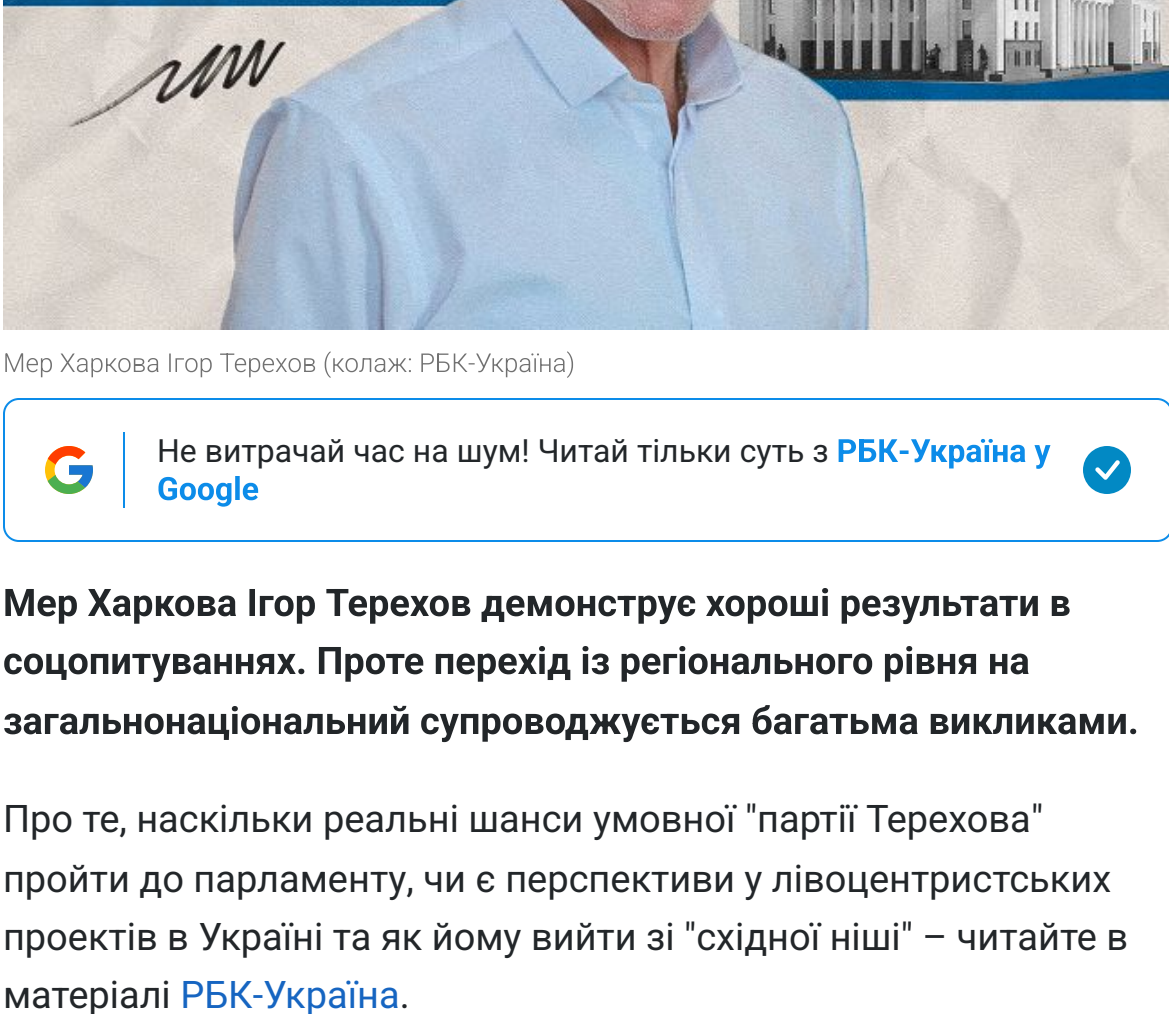
"Феномен Терехова": чому мер Харкова очолив рейтинги довіри та яке в нього політичне майбутнє

10:00 19.08.2026 Ср

10 хв

Чи є в Україні вільна лівоцентристська ніша і чи зможе мер Харкова її зайняти?

ОЛЕКСАНДР ХИЩЕНКО

Мер Харкова Ігор Терехов (оформ: РБК-Україна)

Не витрачай час на шум! Читай тільки суть з РБК-Україна у Google

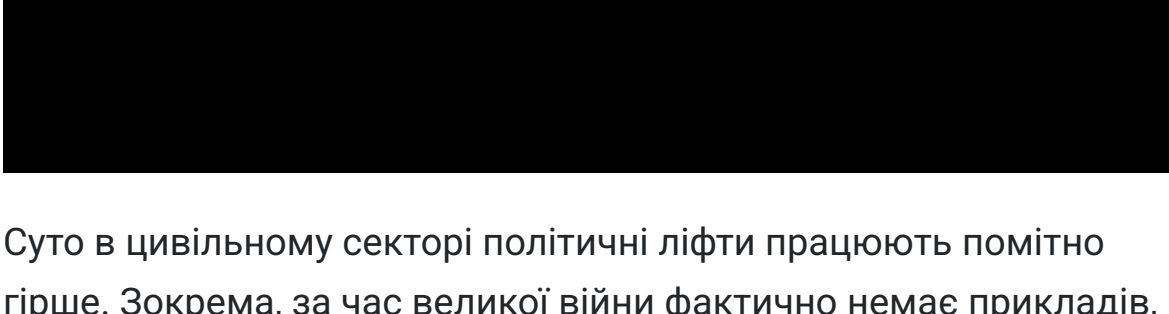
Мер Харкова Ігор Терехов демонструє хороші результати в соціопитуваннях. Проте перехід із регіонального рівня на загальнонаціональний супроводжується багатьма викликами.

Про те, наскільки реальні шанси умовної "партії Терехова" пройти до парламенту, чи є перспективи у лівоцентристських проєктів в Україні та як йому вийти зі "східної ніші" – читайте в матеріалі РБК-Україна.

>

Головне:

- Рейтингова ситуація:** Мер Харкова Ігор Терехов очолив опитування КМІС за балансом довіри (52%), а його потенційний проєкт посідає третє місце у рейтингах.
 - Фактор зими:** Популярності сприяв вигідний контраст із Києвом у підготовці міста до критично важкої зими 2025–2026 років.
 - Зміна масштабу:** Попри відмову від посади в уряді, в команді Терехова готуються до виходу в загальнонаціональну політику.
 - Ключові ризики:** Політисліз загрожую замкненість у "східній" ніші та відсутність справжньої "лівої політичної ніші".
- Тривала відсутність виборів в Україні, з одного боку, законсервувала політичну систему. З іншого боку, саме нинішні часи надзвичайних випробувань дають шанс проявитись новим лідерам у різних сферах українського життя.
- Звісно, насамперед військовим. За час великої війни з Росією з'явилося вже багато командирів, чи імена ще кілька років тому нічого або майже нічого не говорили широким верствам населення. І в майбутньому, якщо буде таке бажання, деякі з цих лідерів цілком можуть конвертувати народну довіру у політичний капітал і спробувати сили на виборах, президентських або як мінімум парламентських.

Сутю в цивільному секторі політичні ліфти працюють помітно гірше. Зокрема, за час великої війни фактично немає прикладів, коли регіональні лідери "виросли" у лідерів загальнонаціонального масштабу (зоправа, за нечисленими випадками, таких прикладів було небагато й до війни).

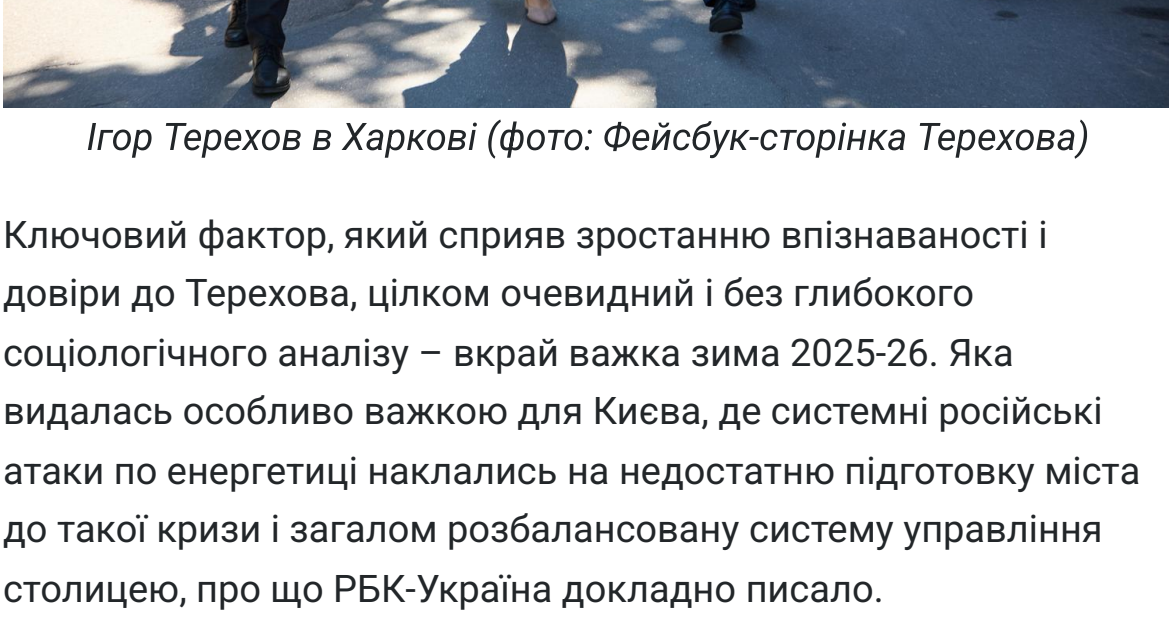
Разом з тим, один із позитивних "побічних ефектів", який планувався під час проведення реформи децентралізації кілька років тому, являз і передбачав можливість подірного зростання. Цілком в дусі європейських країн, великих і малих, де успішний мер міста чи керівник регіону часто згодом займає своє місце і в національній політиці.

Які цифри у проєкту Терехова

Згідно з даними різних соціологічних опитувань, серед найбільш впізнаваних у державному масштабі місцевих діячів виділяється мер Харкова Ігор Терехов.

Проведене в травні–червні цього року опитування Київського міського інституту соціології взагалі дало йому перше місце за балансом довіри–недовіри серед українців – 52% довіри проти 19% недовіри (порівняно з попереднім, січневим, опитуванням КМІС ці цифри покращилися на кілька відсотків).

Інше опитування, проведене соціологічною компанією СОЦІС у березні, відносно умовному політичному проєкту на чолі з Тереховим ретече місце на парламентських виборах – 13,7%, серед тих, хто піде на вибори і визначився зі своїм фаворитом (після умовних "партій Залужного" і "партії Буданова").

Ігор Терехов в Харкові (фото: Фейсбук–сторінка Терехова)

Ключовий фактор, який сприяв зростанню впізнаваності і довіри до Терехова, цілком очевидний і без глибокого соціологічного аналізу – вкрай важка зима 2025–26. Яка видалась особливо важкою для Києва, де системні російські атаки по енергетиці наклались на недостатню підготовку міста до такої кризи і загально розбалансовану систему управління столицею, про що РБК-Україна докладно писало.

Читайте також: Дві влади Києва. Що відбувається за лаштунками боротьби Банкової та Кличка перед зимою

На цьому фоні Харків як, певно, найближче до Києва за параметрами українське місто, виглядав значно більш готовим до викликів. Ще й з урахуванням фактору наближеності до фронту – від Харкова до російських позицій кількадесят кілометрів, тоді як Київ, як не крути, місто тилowe. Тож мимовільне порівняння київського і харківського керівництва склалося на користь останнього.

Перехід на національний рівень

Про коротку "лаву запасних" нинішньої владної команди за останні роки медіа, зокрема й РБК-Україна, писали чимало. В ході літнього перевантаження Кабінету міністрів цей кадровий дефіцит вкотре наочно проявився.

Тож, як розповідали джерела РБК-Україна, у владі замислювалися над долученням менеджерів "зі сторони", зокрема і харківського мера Терехова, якому могли запропонувати урядове крісло.

Зокрема, після того, як Зеленський оголосив про майбутню відставку Юлії Савриденко з прем'єрської посади, він одразу провів серію показових зустрічей з кількома діячами – зокрема і з Тереховим. В медіа і соцмережах це розцінили як своєрідний "кастинг" на вакантну прем'єрську посаду.

Адже подібні зустрічі, а фото–постами в Телеграмі, президент проводив і після звільнення попереднього керівника свого Офісу. І один із запрошених тоді – начальник ГУР Кирило Буданов – згодом і справді обійняв посаду на Банковій. Тож за аналогією Терехова почали серйозно обговорювати в якості можливого претендента на прем'єрське крісло чи іншу посаду в Кабміні.

Втім, він залишився в Харкові – іа досить очевидних міркувань. Без напевності власної опори у Верховній раді (а Терехову вваляти її було нізвідки) будь–який очільник уряду приречений залишатися у підвішеному стані. Поле для його маневру апріорі обмежено, а регулярні конфлікти у прем'єра, віце–прем'єра чи міністра з налаштуванням на популізм депутатським корпусом невідворотні.

Крім того, оскільки на осягну перспективу жодного завершення війни, а відтак і виборів, не проглядається, різкий перехід з місцевого на центральний рівень міг би стати політичним фальстартом. Майже напевно такого маневру не зрозуміли би насамперед самі харків'яни.

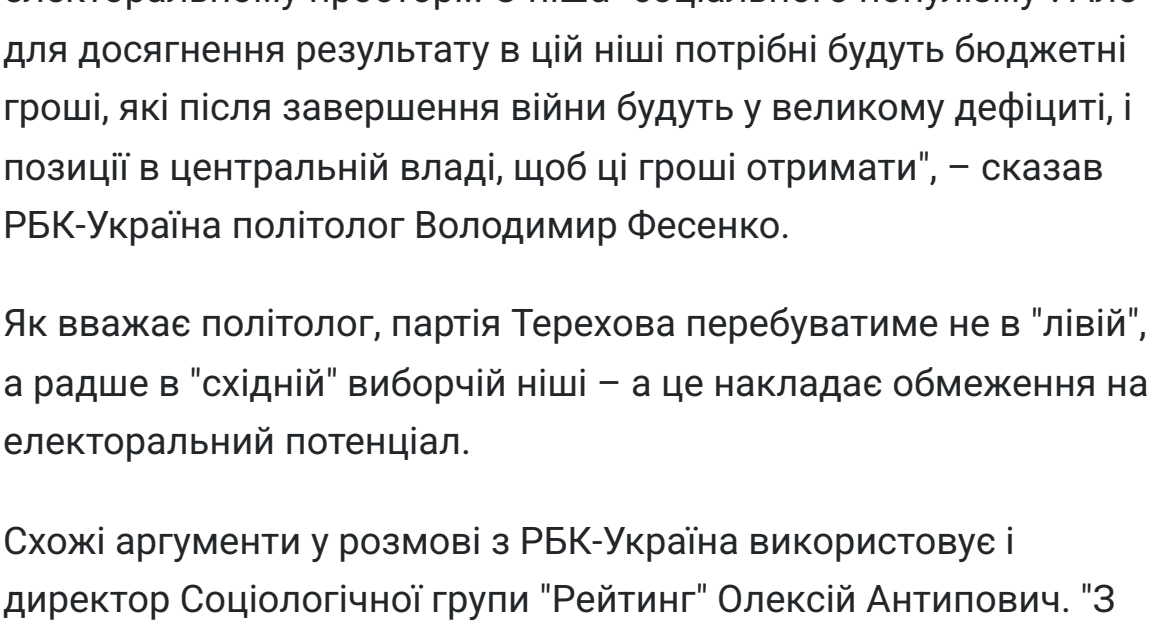
Втім, за інформацією наближених до Терехова джерел РБК-Україна, міськю політикою горизонти планування у мера все ж не обмежуються. І в його команді всерйоз націлились на перехід на рівень національної політики, примірюючись до фактично вакантної в Україні лівоцентристської ніші.

Вільна ніша

Після 2014 року, з першою хвилею російської агресії, фактично всі партії, які використовували в назві чи позиціювали себе як "ліві", піддалися суспільній анафемі.

Причина очевидна – ледь не всі з них виявилися зрадниками або принаймні проросійськими колаборантами, допомагаючи ворогу у практичній чи як мінімум інформаційній боротьбі проти України. Чимало колись міцних проєктів, на кшталт Соціалістичної чи Прогресивно–соціалістичної партії, маргіналізувалися і зійшли з політичної арени задовго до 2014–го.

Не кажучи про те, що всі ці та безліч інших лівих політичних проєктів насправді лише експлуатували відповідну риторику і особливо наративи, по суті ж будучи лише політичними інструментами різних фінансово–промислових груп.

Терехов на місці російської обстрілу (фото: Getty Images)

Однак після подібного "самоочищення" лівого політичного флангу відповідний політичний запит нікуди не зник. І ледь не всі українські політичні партії, позиціонуючи себе "правими" і "правоцентристськими" (і, наприклад, входин у відповідні альянси на пан'європейському рівні) продовжували експлуатувати ліві наративи на практиці. Але не візнаючись у цьому виборцям, більшість з яких досить далекі від політичної теорії.

Разом з тим, в самому понятті "лівої партії" немає нічого апріорі антиукраїнського чи апріорі проросійського. Доказу цьому – знаходження при владі у безлічі західних розвинутих країн політсил лівого спрямування. І багато з них налаштовані до країни–агресора цілком критично, а лівоцентристські уряди роками підтримують Україну. Тож загалом "лівий" – зовсім не означає "комуністичний", "сталінський" чи "проросійський". Хоча, безумовно, подібний стереотип у масовій свідомості вкоренився вже досить глибоко – і варто, визнати, безбездставно.

"Лівоцентристи" чи "міцні господарники"?

Тож загалом, потенційна політична сила Терехова, з відповідним позиціонуванням, являз в мого би зайняти ліву політичну нішу. Однак в реальності не все так просто.

"Нема і не буде ніякої умовної "лівої" ніші в українському електоральному просторі... Є ніша "соціального популізму". Але для досягнення результату в цій ніші потрібні будуть бюджетні гроші, які після завершення війни будуть у великому дефіциті, і позиції в центральній владі, щоб ці гроші отримати", – сказав РБК-Україна політолог Володимир Фесенко.

Як вважає політолог, партія Терехова перебуватиме не в "лівій", а радше в "східній" виборчій ніші – а це накладає обмеження на електоральний потенціал.

Схожі аргументи у розмові з РБК-Україна використувив директор Соціологічної групи "Рейтинг" Олександр Антипович. "З одного боку, йдеться про орієнтацію на електорат Півдня і Сходу. Щодо ціннісних орієнтирів – це те, що колись називалось "міцними господарниками". І це доповнюється орієнтиром на те, що ось, ми прифронтова зона, ми самі себе захищаємо, ми можемо говорити різними мовами, але ми за Україну", – сказав він у коментарі доповіді.

За словами Антиповича, тут йдеться насамперед про "місцевий патріотизм" і "міцний авторитетів на місцях", на кшталт того ж Терехова. А також – на орієнтацію передовсім на внутрішні ресурси України, регіону, громади, міста тощо. "Насільки ця ніша електорально приваблива для громадян? Проста відповідь – приваблива, і перспективна з точки зору походження в парламент", – зазначив соціолог.

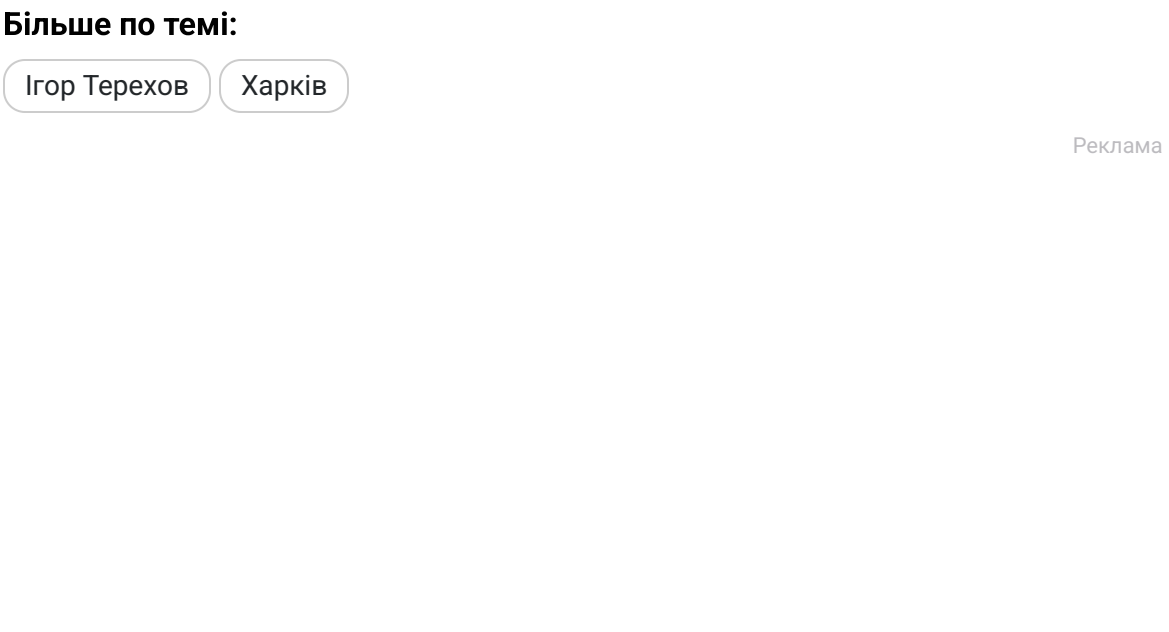
Разом з тим, він застерігає, що в даному випадку є знанне перетпіння електорату – як до виборців Володимира Зеленського, так і інших "нейвійськових" проєктів, на кшталт "Батьківщини" Юлії Тимошенко та проєкту Дмитра Разумкова. І загалом, про які електоральні перспективи будь–якого проєкту, підкреслює Антипович, говорити зарано – бо поки цілком незрозумілі час і обставини, в яких українці будуть визначатися зі своїми електоральними симпатіями.

Аналогічне застереження висуває і Володимир Фесенко. "На даний момент у цієї умовної партії є шанси подолати виборчий бар'єр і провести до майбутнього складу Верховної Ради свою невеличку фракцію", – сказав він у коментарі виданню, підкресливши, що так ситуація виглядає саме станом "на зараз", а по завершенні війни ситуація цілком може погіршитись.

Вибори покажуть

Окрім загальної непевності щодо умов і часу проведення виборів, ресурсної бази окремих їх учасників потенційно є й фактори, які могли би спрацювати на руйну потенційному електу Терехова.

Зокрема, той факт, що російська агресія серед іншого, завдала й страшного удару по добробуту мільйонів українських громадян. В умовах повномасштабної війни багато хто готовий терпіти матеріальні труднощі, доконе розуміючи їхню причину. Натомість по ті завершенні соціально–економічні питання точно вийдуть на перший план.

Ігор Терехов (фото: Getty Images)

Окрім того, як доводить світовий досвід, соціологія часто помиляється, і результати виборів приносять неабиякі несподіванки. Особливо в умовах, коли в публічному просторі домінують певні наративи, що майже не лишають місця для альтернативної думки (або ж вийскають її на маргінес).

Приміром, загальним місцем давню став образ повноенної України як "сталевого дисконбраз" чи "європейського іраїнолу" – країни максимально милітаризованої, всі сфери життя якої підпорядковані підготовці до нових раундів протистояння з ворогами.

Натомість після завершення війни цілком може виявитись, що далеко не всі українці повністю поділяють саме таке бачення постійного розвитку держави – з являється запит на більш соціально–ліберальну модель – звисно, і при цьому запал на більш зміцненні обороноздатності, відкидають таку потребу не буде жоден притомний політик.

Тож попри те, що електоральні перспективи потенційного політичного проєкту на чолі з Тереховим цілком очевидні, такий партії в будь–якому разі доведеться здолати серйозні виклики. Зокрема – у своєму позиціонуванні вийти за межі умовної "східної ніші", апелюючи до проблем, які є спільними і для жителів Харкова, і для жителів Ужгорода.

Частково це завдання спрощується тим, що величезна кількість мешканців півдня та сходу, як найбільш наближених до фронту регіонів, за роки великої війни переїхали в центральні й західні області України. І відповідно, разом з ними "перейхала" і та сама "східна ніша" потенційного електорату.

Крім того, треба тримати на належному рівні медійну роботу, адже навіть зараз, у "безвиборчий" період український інформаційний простір перенасичений. І можна уявити, що в ньому буде відбуватись, коли останній ембюро на "політику" впадуть остаточно.

Або читайте нас там, де вам зручні!

Більше по темі:

Ігор Терехов | Харків

Рейтинг

НОВИНИ	БІЗНЕС	СПОРТ	WAVE
Новини України	Економіка	Футбол	Іншодор
Війна в Україні	Фінанси	Баскетбол	Степів
Економіка	Авто	Теніс	Велнес
Світ	Техні	Екск	Культура
Надзвичайні події	Енергетика		Подорожі
ПОЛІТИКА	Еліта економіка	STYLER	Осмак
		Люди	Зірки
АНАЛІТИКА	ЖИТТЯ		
Статті	Гроші		
Інтерв'ю	Знаки	Корисне	
Точка зору	Освітня	Освітньо	
	Суспільство	Гороскопи	

РБК-УКРАЇНА UA | EN | RU

Розв'язати задачу

Як стаття нашім авторам

Правила користування

Правила інформації

Політика конфіденційності

Контакти

Вакансії в РБК-Україна

Не пропустіть головне! Підпишіться на наші оновлення в Google!

Або читайте нас там, де вам зручні!

Telegram YouTube Facebook Instagram TikTok WhatsApp X

Більше по темі:

Ігор Терехов | Харків

Рейтинг

Інформаційно–розважальний портал РБК-Україна має привабливу версію (українську, російську та англійську), головна сторінка пошуку: <https://www.rbc.ua>

Фотографії, зображення належать і правоохоронцям. Як фотографії на Порталі, авторами яких є журналісти РБК-Україна, розміщені на ресурсі чимало Стивена Сеттінгтона Attribution 4.0 International. Накази РБК-Україна, а також не надані йому авторів. Об'єктивне судження не підлягає, стосуюнсь та доведення і правдивості. За достовірності та якості редакційної відповідальності його редакції. Матеріали розміщені під назвою: "Російський", "Спеціаліст", "Патрістський матеріал", "Фотос", "Відеоредакція", "Російський розмовляється на правах рекламного оголошення, як правило, для осіб, які досягли 18 років, як "Відео мовлення", це інформаційний формат, що викликає новини, події та оголошення, пов'язані з діяльністю комерційної діяльності на порталі, як історія самостійної, за неї редакція не несе відповідальності. Опубліковано РБК-Україна призначено для осіб віком від 18 років.